

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Negyedévre 1 frt 25 kr.
Félévre 2 „ 50 „
Egész évre 5 „

Megjelenik minden szerdán
és szombaton

Egyes szám ára 7 kr.

Hirdetéseket felvesz s rendkívüli
olcsó áron közöl a kiadóhivatal.

SZABADSÁG

SZERKESZTŐSÉG

és

KIADÓHIVATAL:

Széchenyi-u. 45. sz.
a Gedeon és Társa nyom-
dája. Ide küldendők a lap
szellemi részét illető köz-
lemények, valamint az
előfizetési díjak, hirde-
tések, nyiltterek és rek-
lamációk.

POLITIKAI LAP. A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT KÖZLÖNYE.

Egyes példányok Falkenstein S. dohánytőzsdéjében, Nagy Lajos, Groszmann J., Gubás F. és Hesz Jenő fűszerkereskedésében Groszmann J. antiquar-füzletében, kaphatók

Közösügyes milliók.

A delegációk összeültek s megkez-
dették működésüket.

A tanácskozások folyama nem nagyon
érdekel bennünket. A fő: a végered-
mény. A végeredmény pedig az a szám-
csoport, a melyet forintokra felaprózva,
jókorá részben nekünk kell kiizzadnunk.

Előttünk fekszenek a közös minisz-
terek előterjesztései. A sok számnak a
végsősummája a múlt évihez képest 4
millió forint pluszt mutat. Ennek meg-
felel a mi zsebünkben mintegy másfél
millió forint minusz. Egyébiránt a bud-
get kiadási főösszege 164 millió forint.
A mi végre is nem sok, ha tekintetbe
vesszük, hogy több is lehetne. Sőt idő-
vel több is lesz.

Ennek az összegnek — a levonandó-
ságok levonása után — mi 30%-át
fizetjük. Ezt az arányt a jó osztrákok
keveslik, mi pedig sokaljuk. Melyikünk-
nek van igaza?

A kérdés lényege a körül forog,
hogy mit kapunk mi azért a 30%-ért?
Abból a sok jóból, a mire a közös ki-
adások fordíthatnak, kapunk-e mi 30%
jutalékot?

A pénz túlnyomó része a közös had-
seregre s illetve a közös hadi czélokra
megy fel. Itt látszólag nem kapunk
semmi ellenértéket, még csak — ma-
gyar szót sem. Azonban csak látszólag.
Valójában úgy áll a dolog, hogy annak
a közösügyes békének, mely az előttünk
fekvő előterjesztés szerint a jövő évre
154 millió forintjába fog kerülni az
„összmonarchiá"-nak, mi 30%-át kapjuk.
Az igaz, hogy ezt a békét magyar ve-
zémszóval is meg lehetne kapni ezért
az árért; de elvégre a béke csak béke,
ha mindjárt német kommandóra előrán-
tott szuronyok őrzik is. Az is igaz, hogy
az európai hatalmak a béke malasztjai-
hoz sokkal olcsóbb árért is hozzájuthat-
nának, ha árlejtés és nem árverés útján
szereznék be ezt a közsükségleti cik-
ket; de hát végre is úgy áll a dolog,
hogy a nagy hatalom hangzatos czíme
holmi eszélyes teóriák kedvéért nem
kockáztatható. Mert ugyan melyik al-
ternativa jobb a kettő közül: az-e, ha
évenként száz és száz milliót költünk a
hadügy czéljaira, melyet ugyan véres
verejtünk árán tudunk előteremteni s
az anyagi és szellemi jólét táplálékra
sóvárgó ajkától vonunk meg, — de hát
nagy hatalom vagyunk? vagy az-e, ha

a hadügyi kiadásokat a minimumra re-
dukáljuk s az ekként előálló fölösleget
anyagi és szellemi jólétünk emelésére
fordítjuk, — de lemondunk a nagyha-
talmi álmok kéjéről? Nyilvánvaló, hogy
az első alternatíva a jobb. A ki az el-
lenkezőt állítja, az lehet derék ember-
barát, jeles hazafi, nagy államférfi, de
nem ismeri a nagyok szívének azt a
redőjét, a hol a hiúság s a nagyralátás
székel.

Annak a jó pénznek egy részét a
közös külügyi kiadásokra fordítják. Hát
itt megtérül-e a 30%? Hogyne térülne.
Az egész külügyi adminisztráció mind-
össze 4 millióba kerül. Ebből a levo-
nandóságok levonása után bizony nem
sok esik mi reánk. Ezért a pár garasért
sokat kapunk. Hogy csak egy közel-
fekvő példára mutassunk ki tudná ha-
marosan megmondani, mekkora érté-
ket képezett ránk nézve az az energi-
kus intervenczió, melylyel a külügyi
hivatal a megsértett magyar lobogóért
Szerbiától elégtételt követelt s a mi fő
— kapott? Az igaz, hogy sokan nem
voltak az elégtétel-követelés és nyújtás
módjával megelégedve. Ámde ezek fe-
ledik, hogy 30%-os hozzájárulási arány
mellett 70%-os elégtételt mi nem kö-
vetelhetünk. Ha megkaptuk a 30%-os
elégtételt, többé egy szavunk se lehet.
„Maul halten!“ mondja az osztrák-ma-
gyar hivatalos nyelv.

Erre a két célra kell a 160 millió.
Mind a kettő nagyon derék és üdvös
cél. Testvérek között is megéri a 160
milliót. S a mi belőle jó reánk hárul,
bizony nincs megfizetve 30%-kal.

A delegátus urak tehát összeültek.
Egy kicsit tanácskozni fognak. Aztán
szétmennek. Csak egy papirszeletet fog-
nak hagyni maguk után, a melyre ez
a numerus lesz felírva: 160 millió.

A többi nem az ő dolguk, hanem a
mienk. Nekünk kell — legalább rész-
ben — a pénzt kiizzadnunk. Ki is fog-
juk izzadni. Így kívánja — nem a
haza érdeke, a mi végre is harmad-
rendű dolog, hanem — a birodalom
nagyhatalmi érdeke.

Hát bizony mindez így van és nem
másként, S jól van így, a mint van,
mert — hát rosszabbul is lehetne.

A közösügyes állapot megbecsülhe-
tetlen jótétemény, a delegációk intéz-
ménye valóságos mennyei áldás: meg-
tanítják a magyar embert a független
haza szeretetére s buzditva-buzditják

az állami függetlenségnek minél előbb
leendő kivívására.

... Ilyenféle gondolatok támadnak
bennünk, valahányszor a delegátus urak
összeülnek. (H. H.)

Széljegyzetek.

Szeles április és hűvös május után nap-
fénynyel köszöntött be hozzánk a gabona-
érelő június hónapja. Vajjon nem lesz-e már
késő?

Meg fogja-e növeszteni a bennszorult sze-
met, nehézzé fogja-e tenni a kalászt, hogy
lustán bólingasson erdeje a buzatáblán, ha
megérinti lehelletével szellője a légnék? Pe-
dig szükség volna rá nagyon. Esztendő mult
esztendő után, hogy a magyar kánaán közep-
es termést sem adott s elszegényedett a
magyar Alföld népe.

Most ebben a történelmi nevezetességű
évben talán reánk tekint a magyarok Istene
s gondoskodik rólunk, amikor földi hely-
tartói az előrelátás hiányának okából, szinte
megfeledkezni látszanak.

Hogyne! Hiszen most a magyar állam
ezredéves ünnepét üli, nem kell tehát a pro-
fanum vulgusra gondolni, elég az, ha a na-
gyok, a dicsőséges nagy urak fényben uszva,
kanállal ehetik a dicsőséget, melyet Magyar-
ország nagy multja a benne sütkérezőkre
kiáraszt; — hanem arra senki sem gondolt,
hogy ki fogja ennek az arát megfizetni?

Mert a nép, az már nem bírja, nagy jó
Urai az ezredéves dicsőségnek! Önök a ma-
gyar állam ezredéves fennállása emlékére
országos kiállítás rendeztek. Még magát a
kiállítást nem volt szerencsém látni, csak
hallottam s el is hiszem, hogy nagyon szép,
bemutatja azt, hogy mi volt a multban és
mire képes ma Magyarország. Csak azt az
egyet nem hiszem el, hogy bemutatná: *mi-
lyen ma.*

Mert azzal csakugyan kár volna kiállni.

Nem láttam a kiállítást, de azért mégsem
beszélék teljesen az íróasztal mellől; ott
voltam a központban közvetett részese a
munkának, mely a kiállítás teremtkohójában
tetté szitotta a nagyratörő eszméket!

De milyen tettek! Hogyan zsugorodtak
össze a legszebb ideák, mint törtek össze a
legszebb tervek köszirtjén annak a sivár
hangnak: *nincs pénz.*

Pedig 20 millió frtot áldozott az állam
ennek a kiállításnak a létesítésére. Olyan
összeg ez, a miből Magyarország népisko-
lát rendbe lehetne hozni, összes szegény lel-
készeit felségíteni, olyan összeg, melyet nem-
csak nekünk, szegény ördögöknek kimondani,
hanem még a magyar államnak előteremteni
is nehéz a mai viszonyok között.

S az a rengeteg összeg nagyon kevés
volt arra, hogy ezt a kiállítást úgy lehetett
volna megcsinálni, hogy semmi kifogás ne
legyen ellene, 20 millió frtból olyan kiállít-
tást, a milyennek az tervezve volt, lehet-
tlen csinálni — s a meglévő nem is olyan.
Ha olyan volna, amilyenre tervezték, nem

volna benne olyan kevés ember, — hazai és külföldi egyaránt.

De van ennek más oka is, — s az talán még fontosabb s ez az, hogy a magyar nemzet még a 20 milliónyi költsékezést sem bírja meg s ezért van, hogy a kiállítás egyáltalán nem mutatja meg, hogy *milye Magyarország ma!* Ha megmutatná külső és belső képét egyaránt, maguk a tervezők ijednének vissza e szomorú látványtól.

Jókai három évre tervezte, — persze volt gondja rá a kormánynak, hogy addig ne engedje előhozni, míg valami lehetett volna belőle, — az ezredévi ünnepeket s a kiállítást, — köztük a jövő évben az ezredéves képviselőválasztással. Csak az a kár, hogy a választás befejező aktusánál *Bánffy* Dezsőnek paizsra való emeltetését nem vette be a programba.

Az lett volna aztán remek látvány, látta volna legalább az egész világ, hogy milyenek a közállapotok az ezredéves magyar hazában. Milyen könnyen megy át minden, milyen olcsóság uralkodik szerte mindenütt, — főleg lelki dolgokban. Tompa Mihálynak olvastam pár év előtt egy kiadatlan versét az Ország-Világban, annak a címe is *Olcsóság* volt, — abban mondja ő:

„A lélek olcsó itt nálunk nagyon! — Az alatt a három esztendő alatt aztán bemutatva volna magát az ezredéves magyar nemzet minden tekintetben.

„A mit ma nem egész dicstelenül kezdünk, Folytatnánk jövőre teljes dicsőséggel.“ A magyar zászló meggyalázásának eltűrése után következne sorra a *lélekvásárlások*; rágalmozások, párbajok és politikai és nem politikai párt-üldözések s — amit előre kellett volna jelezni — „a nagyszerű halál, hol a temetkezés fölött egy ország vérben áll“, vagyis inkább börzei deroute ben.

Ha ezt a Magyarországot mutatták volna be, avagy kikerítettünk volna egy — nem szociálista, arról fogalma sincs, — hanem azért éhez és rongyos vidéket, ahol senkinek nincs hová lehajtani a fejét, mert eladták adóba — s még sincs az államnak 20 millió forintja; akkor majd talán több vendég érkezett volna, hogy megnézze ezt az ezredéves különlegességet.

Ha kiállítottak volna mindent akként, hogy az idegen is láthatta volna előre azt, a mit a beavatottak már a kiállítás megnyitása előtt tudtak, hogy t. i. az egész ország fogja megérezni ezt az erőntul történt

vállalkozást s *világra szóló krach fog következni* az ezredéves kiállítás mondva csinált dicsőségébe.

De ha még csak a lelkesedéstől elvakult vagy talán esetleg a szemfényvesztéstől némelyeket megvakított szem homályos tükrében mutatkozott torzképeknek valóra válását mutatná a kiállítás, talán el lehetne ütni a dolgot az emberi tévedések balul kiűtött eredményeire fájdalommal borítandó fátyolvetéssel. Azonban vannak a kiállításon folyó dolgok is, a melyek egyenesen szándékosan, figyelmeztetés ellenére készültek elhibázottan s a melyek nemcsak a kiállítás sikerét veszélyeztetik, hanem talán örök időkre szóló és milliókra menő kárt okoznak a nemzetnek és sárba temetik reputációját.

Ilyen már maga a *kiállítás helye*. Megfosztották Budapestet egyetlen közeli kiránduló helyétől, mikor a Városligetbe tették a kiállítást, nem egy évre hanem évtizedekre, talán örökre, mert százados fáit kivágták s Budapest nem fogja bevárni, míg helyére új erdő nő fel, hanem beépíti az üressé váló kiállítási területet. Ez már maga baklövés volt, de megbocsátható volna, ha mást nem hordott volna már születése napján méhében. Ez a más pedig az, hogy már a terv felmerülése idején bizonyos volt, hogy a kiállítás a Városligetbe nem fér be s ezért van az, hogy a könnyű áttekinthetőség legalább 20–30 csarnokkal többet követelt volna, mint a mennyit a Városligetbe be lehetett szorítani.

Az ezután következett hiba a *kiállítás jövedelmeinek bérbeadása* volt.

Ezzel azt akarták elérni, hogy visszakerüljön valami abból, a mi mind elfogy is, kevés volt arra, hogy a kiállítás biztos sikerét kétségen kívül tegye.

Mi sem természetesebb, minthogy valamennyi bérlő, Ós-Budavára, osztálysorsjáték, jegyjövedelem stb. stb. mind csak arra szolgál, hogy a *közönséget minél nagyobb költsékre bírja*. Mert hiába beszélnek, hiába védik a támadások ellenében azokat, a kiktől a közönség zsebének kiürülése függ: a *kormány az oka*. Nem kellett volna őket rákényszeríteni, hogy olyan árakat szabjanak, az óriási bérlési díjakkal, nem kellett volna a kiállítási vendéglőket olyan horribilis fogyasztási és kereseti adóval megterhelni, mindjárt nem volna olyan nyomott a hangulat, mindjárt jobban látogatnák a kiállítást.

De van még ennél nagyobb, veszedelmesebb, mélyebbre ható baja is ennek a kiállításnak. Ez pedig nem egyéb, mint a legszebb része: a *történeti csarnok*.

Gyönyörű lehet, arról szó sincs, ma már arról szól az ének — nem tudom, melyik higvelejű riporter agyából került ki — hogy állandósítják s beletelepitik a Nemzeti Múzeumot. Ugyan hová? Ebbe a posványba? Mondja mindenki, a ki ismeri a helyet, a melyen a történeti csarnok áll.

Kiszivattyúzták a városligeti tóból a vizet, kikavicsolták a fenekét s eresztettek belé Duna vizet. Ez aztán hidrotechnikai és egészségügyi bölcsesség! Félnék a posvány gőzétől s nem öntik be a vizet egész fenekét vízhatlan mészszel, hanem csak kavicsos eresztenek belé Duna vizet, a melyben talán még több az egészségtelen anyag, mint a régiben volt. Persze, hogy átjárja az egész csarnokot! A talaj, melyre a csarnok építve van, szintén teljesen vízenyős, arra józan észszel nem állandó, de még ideiglenes épületet is alig lehet emelni s nálunk belerakják az egész világnak összes, magyar vonatkozású drágaságait, szövegeteit, okleveleit, környezik egy tóval, melynek bűze, kigőzölgése még az emberi szervezetre is káros. *Csoda lesz, ha valamennyi kódex és régi ruha szét nem málik október végéig abban a gyönyörű deszkaalkotmányban.*

Ha aztán ez bekövetkezik, hiába érleli meg a szépen ragyogó júniusi nap a magyar alföld aranykalászait, vége lesz az ezredéves dicsőségnek!

Fejő.

— **A király millenniumi ajándéka.** Szenzációs hírek kerültek ma a politikai körökben forgalomba. Nem kevesebbről volt szó, mint hogy a király a millenniumi ünnepélyek befejeztekor *egy nagy nemzeti ajándékkal fogja az országot megörvendeztetni*. A beavatottak tudni vélték már azt is, hogy miben áll ez az ajándék. Természetesen a legnagyobb tartózkodással kell ezen híreket fogadni. Mi is csak azért emlékezünk meg róla, mert ma többen összefüggésbe hozták e híreket *Erdély igazságügyminiszter tegnapi nyilatkozatával*. Erdély ugyanis tegnap kijelentette, hogy a fuzió szükséges és az ország érdekében kívánatos, de majd csak akkor következhetik az be, *ha egyik pártnak sem kell eleveiről lemondani*. Ezt akként magyarázták ma a politikai körökben, hogy *ő felsége a*

A SZABADSÁG TÁRCZÁJA.

A hajfürt.

(Felbogyozza: Vén diák.)

Avult, sárgalevelek közt
Kandikálgat összegyűrve,
Kék szalaggal cziczomazva
Volt szeretőm barna fürtje.

Jut eszembe sok év előtt
Zúlogul adta a haját,
Bimbózó rózsaszalagban
Sziveinkben tavasz fakadt.

Nem fakult meg, nem sárgult meg
Fürtöd ma is *acélbarna*,
De *tisztes öreg* fejedet
Ezüst-szőke haj takarja.

Álmodozva, ábrándozva
Régi dalod fülembe cseng.
Mosolyogva, megnyugodva,
Jól esik szivemnek a *csend*.

Puha fürtöd, Uram bocsá'
Csókolgattam s képzeld *édes*,
Én ábrándos vén ficzkónál:
Majd *hogy el nem tört a mécses*.

A császár kutyája.

— Hindu rege. —

Élt egy időben egy igen hatalmas és retgett fejedelem, akitől még a saját miniszterei is féltek.

Mert a mákfejek és a miniszterek fejei egy áron keltek.

(Akkor egy fejjel rövidebbek lettek a királyok tanácsosai, ma egy sorral hosszabbak lesznek a tisztelt utódok.)

Azokban az történt, hogy a jó nép megúnta a nagy adót s mert öntudatára ébredt annak, hogy a népnek más, nemesebb hivatása is van, mint örökös rabszolgaságban görnyedezni, hát ökölbe szoritotta a markát, s független mutatott az országnak.

A mi azt jelentette, hogy:

— Nem fizetünk adót!

Egy szóval, kitört a ribilió.

Az elkeseredés, a lábbal tiport népjog vette a sereget.

Ez a kolosz a vészfelhők villámaiba nyult s midőn ecsapott, egy-egy földet rendítő dörgés és hosszantartó csattanás rázta meg a világegyetemet.

Csak a zsarnok nem hunyászkozott meg, pedig a halál ott járt körölte ezer alakban, azonban a gondviselés mindaddig megvédte őt s ez elbizakodottá tette az uralkodót.

A nagy Buddha most is az ő fegyvereinek adta a győzelmet.

Hanem a vér sohasem olt jó tanácsadó.

A császár most még nagyobb adót vetett a népre.

Oh bizony, csak az áldott béke magva hozza meg az arany kalászokat!

A császárnak volt egy hű, öreg szolgálója, a ki olyan bölcs tanácsokkal tudott szolgálni, hogy a császár Contucsénak nevezte el őt s inkább minisztere, belső titkos tanácsosa volt, mint a szolgálója.

Ha a császár útra kelt, ezt a szolgát mindig magával vitte, sőt ő készítette el felséges urának az ételeket. (A császár ugyanis egy idő óta nagyon félt a megmérgeztetéstől.)

Hja, az uralkodóknak mindenkor vannak láthatatlan ellenségei.

Azokat nem lehet — Szibériába küldeni!

A császár szolgálója erős, hatalmas ebeket tanított be nagy fáradsággal, de meglepő eredménnyel. Ezek az ebek voltak a fejedelem legmegbízhatóbb testőrei. Egy szóra, egy pusztára intésre a támadóra vetették magukat s darabokra szakgatták a szerencsétlent.

A császár személye ellen intézett sűrű merényletek meghiusultak a szolgáló s az óriási ebek éberségén.

Azonban a halál elragadta a hű famulust s most a császárnak csak a kutyái maradtak meg.

A császár tehát egy másik szolgáról gondoskodott. Hanem ilyen alkalmas egyén nem egyhamar találkozott.

magyar tiszti akadémiát, vagyis Apponyiék követelését a nemzetnek a millennium alkalmával megadja, úgy, hogy ez többé nem fog akadályul szolgálni Apponyi és pártja kormányrajutásának. Ezen esetben tehát a 67-es pártok egyesülése elől az elvi akadály elháríttatik és bekövetkezik az az idő, midőn — mint az igazságügyminiszter mondta — nem kell a 67-es pártoknak, tehát a nemzeti pártoknak sem elveiről lemondani, hogy a kormányzat vitelében közreműködhesse. Midőn e hírlést regisztráljuk, ismételtelen megjegyezzük, hogy egyelőre csak a legnagyobb tartózkodással lehet mind e hírléseket fogadni.

H I R E K.

— **Urnapija.** Ájtatos napja volt csütörtökön a katolikus egyháznak, a legnagyobb és legszebb ünnepe: Urnapja. Megteltek a templomok és díszes istentiszteletet tartottak mindenütt. Zöldbe vonták a szentély falait, virágokkal ékesítették az oltárokat. Nagy ünnep az urnapja, a melyet mindenütt áhítattal ünnekel, a melyre mindenki szívesen készül, mert ez a nyárnak is ünnepe. Ha nem is hivatalosan, de ez időtől számítják a legmelegebb időszakot, e naptól kezdődik az igazi nyári élet. A katonai és polgári hatóságok teljes díszben jelentek meg a templomokban és az ájtatos hívők nagy sokaságai hálát imádkoztak az Urnak azért az életért, mely Urnapján lép abba a szezonba, a mikor a legéltetőbb, legvirágosabb, legduzzadóbb. Az utcák képe is e napon meglevnedett. Megjelentek a legdiszesebb nyári toltettek, kibontakozott teljességében a nyári divat és a színes, tarka világot még kápráztatóbbá tette a rózsák, szegfűk, buzavirágok változatos pompája, a mely szélteben, hosszában feltalálható volt. Minden, a mi az igazi nyarat jelenti, Urnapján mutatkozott be teljes valóságában. Városunkban nagy pompával ünnepelték meg e szép ünnepnapot. Az urnapi körmenet a mindsenti templomból indult ki s a Szemere-, Széchenyi-, Püspök- és Szemere-utcákon haladt. Utközben négy sátonnál állt meg. A megállásoknál a katonaság két százada üdvözléseket adott. A takarékpénztár előtt lévő szöszékről *Huttkay* Lipót egri áldozár tartotta az ünnepi beszédet. *Megbotránkozással kell számot adnunk e szónoklatról, mely nappal*

résében néppárti beszéd volt s melynek egész intencziója közönséges izgatás volt. Izgatás a felekezetek békéje és a polgári házasság ellen. S ezért határozottan el kell itélnünk a tisztelendő urat, ki akkor, mikor egy magasztos ünnep jelentőségét kell a hívők sokasága előtt megmagyarázni, illetve egyházi szent beszéd keretébe foglalni — előáll s az alkalmat felhasználja arra, hogy közönséges néppárti beszédet tartson s felizgassa a népet. Ez nem járja! S a józan ész ezt keményen elítéli! Főpapságunk a hagyományos hazaszeretettől áthatva, helyet kér a kiállítás az uralkodó oldalán, a mikor népünk a honfoglalás ezredik évfordulóját méltó lelkesedéssel ünnepli; az alsó-papság Isten egyházának szószékéről hirdeti, hogy Isten megadván érnünk a millenniumot: siessünk az ország büszke székvárosába, hogy bizonyosságot tegyünk a nagyvilágnak arról, hogy im itt van a magyar nép, fölötté nem szállott el nyomtalanul a harmincz emberöltő s a magyar nemzet egy civilizált nép, mely a művelődés, haladás fáklyáját magasra emeli a Keleten. *És e magasztos pillanatban — ámitó néppárti beszéddel megfertőzteti éppen a legnagyobb ünnepnapot. Urnapját, — üszköt vetni a nép közt s oly lángot meggyújtani, a melynek eloltása alig ha nem képtelenség, ez már nem is annyira vakmerőség, hanem — hazafiatlanság!*

— **Borsodvármegye diszbandériumának tagjai** és pedig br. *Vay* Elemér főispán, *Beniczky* Aladár, *Kubik* Béla, *Melczér* Géza és Aladár, *Prónay* József és Endre, *Szathmáry* Kir. Pál, *Xifkovich* Emil és *Soltész* Béla tegnap a fővárosba utaztak s ma és holnap próbalovalásokat fognak tartani. Borsodvármegye diszbandériuma egyike lesz a legszebb és legtetszetősebbnek a hódoló felvonulásban. A diszbanderisták nagyon jól tennék, ha visszajövetelük alkalmával városunkban is tartanának diszfelvonulást, városunk közönségének nagy öröme.

— **Zászlószentelési ünnepély.** A m. kir. államvasutak miskolci műhelyének keblében az 1885-dik év óta fennálló dal- és önképzőkör 1896. évi június hó 27 és 28-ik napjain, dr. *Szánthó* Bertalané Kozma Ilona urnő Ö nagyságának mint zászlóanyának védnöksége alatt dalünnepélylyel, közvacsorával és tánczszal egybekötött zászlószentelési ünnepélyt rendez. Az ünnepélyen a következő testületek vesznek részt: A „*Miskolci daláregylet*“, a miskolci „*Polgári dalos-egylet*“, a magy. kir. diósgyőr-vasgyári „*Jószerecsse dalkör*“,

a magy. kir. diósgyőr-vasgyári zenekar, a a budapesti „*Törekvés*“ dal- és önképző-egylet, a budapesti „*Testvériség*“ dal- és önképzőkör, a sátoralja-ujhelyi „*Gyártelepi dal- és zene-egylet*“, a szolnoki „*Vasuti dalkör*“, a piskii „*Dal- és zeneegylet*“, a miskolci „*Önkéntes tűzoltó-egylet*“, az „*Első miskolci magyar hadastyán-egylet*“ s a miskolci „*Dal- és önképző-kör*“. Az ünnepély sorrendje: 1. Június 27-én d. u. a küldöttségek és vendégek fogadása az ó-miskolci pályaudvaron és azoknak elszállásolása. 2. Ugyanazon nap ismerkedési estély a „*Korona*“-szálló nagytermében. 3. Június 28-án d. e. gyülekezés a Városház-téren fél 10 órakor, mely időpontig minden testület a számára táblával megjelölt helyen csoportokban jelenik meg és foglal állást. 4. Ugyanezen időben a kosorus leányok és vőfélyek a zászló-anya lakásán gyülekeznek, hová értük háromnegyed 10 órakor küldöttség megy. 5. Tíz órakor a zászlóanya megjelenik a gyülekezési téren, ott ünnepélyesen fogadtatik, s a fogadtatás befejezése után az egész menet a Széchenyi- és Deák-utcákon keresztül a Zárda-utcai templom felé veszi útját, hol nagyságos és főtisztelendő *Blazsejovszky* Ferencz apát-plébános ur a zászlót felszenteli. 6. A zászlószentelési szertartás befejezte után a menet a Kazinczy- és Szemere-utcákon keresztül a régi Lövéde helyiségébe (népkertbe) vonul, hol a zászlószögek bevérese fog megtörténni. 7. Június 28-án d. u. 5 órától este 7-ig dalünnepély, mely alkalmal minden dalárda saját darabját s ezenkívül az összes dalegyletek együttesen két énekdarabot fognak zenekíséret mellett előadni. 8. Este 7 órakor közvacsora. — Vacsora közben egy-egy dalárda saját zsebdarabját fogja elénekelni. 9. Vacsora után kezdetét veszi a táncz. A zenét Vattai Tóni és fia zenekara szolgáltatja. Résztvételi jegy a közvacsorához 1 frt 30 kr. Belépti díj előre váltva személyenként 80 kr., család-jegy 1 frt 60 kr, délután a pénztárnál személy-jegy 1 frt, család-jegy 2 frt. Jegyek előre válthatók: *Pfliegler* J. Ferencz, *Juhász* József urak üzletében, *Ujházy* Kálmán ur gyógyszerházában és *M. Á. V.* műhelyében a kapusnál. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak. Rossz idő esetén a dalünnepély és tánczestély a „*Korona*“ vendéglőben tartatik meg.

— **Gyászhir.** Mély részvétellel vettük a következő gyászjelentést: *Misley* Sándor ne-

Végre egy erős termetű, széles vállu fiatal ember jelentkezett.

Bátor fellépése, nyílt tekintete megtetszett az uralkodónak s így rögtön alkalmazta az idegent.

Az ebek kíváncsian szaglászta körül, egy kissé morogtak s a fogaikat csikorgatták, de a jövevény villogó szemének egy tekintetével megigézte őket, mert nyöszörögve, nyihogva s farkaikat csóválva csúsztak az ifju lábaihoz.

A császár kutyái képesek lettek volna egy ezredet összemarczangolni, hanem egyszerre csak elhulltak egymásután.

Az ebekből éppen csak egyetlen egy maradt meg; a legvérengzőbb s egyszersmind a legerősebb is. Az új etető „*Diabolus*“-nak nevezte el az ebet.

Egy éjjel a császárt heves, égető szomj gyötörte. Megrántotta hát az ágya felett függő aranyzsinórt, hogy becsengesse a szolgáját.

Azonban a szolga nem jelentkezett.

A császár indulatosan rántotta meg még egynehányszor a csengetyűt, de a szolga megfoghatatlan módon távol maradt.

A császár dühösen ugrott ki az ágyból s félrántotta az előszobába vezető ajtót.

A szoba, az ágy, melyben a szolga aludn szokott, — üres volt.

Az ágy alatt pedig *Diabolus* morgott vérfagyasztóan és a fogait csattogtatta.

A császár ösztönszerűleg menekült a hálóterembe s magára zárta az ajtót.

Éppen jókor! Az eb hatalmas ugatással az az ajtnál termett s ott dühösen nyihogott és szűkölt.

S most felnyílt a császár hálótermében a szabadba vezető rejteajtó s az új szolga lépett a terembe.

— Vakmerő! kiáltott rá a fejedelem, mit jelentsen ez?

A szolga sötéten tekintett reá.

— Ez azt jelenti, hogy most én parancsolok és nem te! Mondá nyugodtan és hidegen.

A császár büszkén emelte fel a fejét.

— Te? a szolga?

— Igen, én, a „szolga“. Mert tudd meg, hogy én vagyok a nép; egy azon milliók közül, ki arra vállalkozott, hogy uralkodásodnak véget vessen. Készülj a halálra! . . .

A császár felismerte az őt környező veszelty, de nem akart félelmet mutatni.

— Gondold meg nyomorult, hogy én urad és királyod vagyok s az uralkodók élete szent!

A szolga keserűen felkaczagott.

— *Egy az Isten és a nép!* készülj a halálra . . .

A császár megadta magát.

— Jól van hát, itt vagyok! Meghalok, ha kell, de kegyelemért most sem könyörgök. Czélozz!

A szolga újból felkaczagott.

— Nem úgy császár; nem golyó fogja a te életedet kioltani, hanem *Diabolus*!!

A császár rémülten kiáltott fel.

Ilyen halálra nem volt elkészülve.

Az eb mindjobban nyihogott odakünn s türelmetlenül kaparta az ajtót.

A császár néma iszonyattal tekintett oda.

Aztán kinyílt az ajtó — —

A veszett eb hatalmas szökkenéssel termett a terem közepén s ugrásra készült.

— *Diabolus*; csitt! hangzott ekkor a szolga parancsszava, s a vérszomjas eb sirva, nyöszörögve csuszott ura lábaihoz, a ki szemének egy tekintetével visszaparancsolta az ebet az előszobába.

— Láttad *Diabolust*? szölt a császárhoz. Ime, ilyen a nép! Egy *tigris* egy hatalmas oroslán, ha szívét sebeztek meg. S láttad *Diabolust*? Ilyen a nép: egy *bárány*, egy szelid hatalom, mely szeretettel simul királyához, ha ez az igazság sceptorumával kormányozza az országot.

A császár fellelékzett s midőn újra felvetette szeméit, a szolga állt előtte a kívánt itallal.

A császár mohón emelte ajkaihoz a habzó serleget.

— Miért késtél oly soká? kérdé szelid szemrehányással a szolgát.

Az nyugodtan felélt:

— Felség, én épp e perczen léptem be;

jével Puchlin Rózával és gyermekeivel Ilonka, Sándor és Károlylyal, Misley Bertalan és Mariska megtört szívvel tudatják, hogy jó édes anyjuk, illetve nagyanyjuk *özv. Misley Károlyné* szül. Szabó Janka f. hó 3-án reggeli fél 6 órakor, életének 61-ik évében hosszú szenvedés után meghalt. A megboldogultnak temetése június 5-én délután 5 órakor Miskolcra a Toronyalja-utca 9-ik számú házból lesz az ev. ref. egyház szerződésai szerint az avasi sírkerben. Kelt Miskolcra, 1896. évi június hó 3-án. Legyen áldott haló porában is!

— **Eljegyzés.** *Kertész* Malvinka kisasszony, *Kertész* Gábor polgártársunk kedves leányát kedden jegyezte el *Gross* Ödön budapesti lakos.

— **Városi közgyűlés.** Borsodvármegye t. alispáni hivatalának rendelkezéséből kifolyólag Miskolc város képviselőtestülete f. hó 11-dikén d. u. 3 órakor közgyűlést tart. A közgyűlés tárgyai: 1. A képviselőtestület megalakulása. 2. A tisztújító közgyűlésre két kijelölt tag választása.

— **Állatkinzás.** A modern társadalom humanizmusa nemcsak az embert, hanem az állatokat is védelmébe fogadja. Nálunk is egy országosan szervezett egyesület foglalkozik az állatok védelmével. A nyugati államokban szigorú törvényes intézkedések biztosítják az állatokat a kinzás ellen. Miskolcra ugyilátszik, ezekről a dolgokról keveset tudnak az illetékes tényezők; különben hogyan volna érthető az a Konstantinápolyra emlékeztető kutyafogdosás, a melynek a legközelebbi vásárkor is tanui voltunk. A bitang kutyákat össze kell fogdosni, az feltétlenül szükséges, de nem oly módon, a hogy az nálunk történik. A cigányhad az elfogott kutyákat a huroknál fogva jobbra-balra ránczígálja, sőt még összevissza is vérezik a szegény állatokat és csak úgy jutnak be a ketrecre. Igazán undorító látvány, melyen minden jobbérzésű ember és más városokban a sarki rendőr is megbotránkozik. A hatóság feladata gondoskodni róla, hogy ez a kellemetlen kutyaprocedúra emberibb módon történjen.

— **Diszközgyűlés Kisgyőrben.** Hazánk ezredéves fennállásának nagy ünnepe alkalmából Kisgyőr-község képviselőtestülete a község háza tanácstermében f. évi június hó 8. napján, hétfőn délelőtt 8 órakor diszközgyűlést tart.

— **Millennáris táncvigalom.** A diósgyőri vas- és acélgézári besorozott ujonczok folyó

én mindjárt az első csemetésre hozzád siettem.

A császár igen álmélkodék ezen s rögtön magához rendelte a két leghíresebb udvari asztrológusát, hogy fejtsék meg neki az álmot.

A két bölcs ránczokba szedett homlokkal hallgatta a császárt.

— Lépj le a trónról, szól az egyik, az Isten kívánja azt.

— A császár elkomorodott.

— Az álmok az égből jönnek, szól ke-netteljesen a másik. Építtess egy új pagódát a nagy Buddha tiszteletére, s te még sokáig fogsz uralkodni a földön.

A császár arca kiderült.

Hanem azért az első jósnak száz bambusz botot veretett a talpára, mert megfeledkezett a fejedelme iránti respektusról, a másikat pedig élethossziglan becsukatta a felépült pagóda legmagasabb tornyába — csillagokat vizsgálni.

Nehogy eszébe jusson több pagódák építtetését javaslatba hozni.

A hú ebről pedig úgy gondoskodott a fejedelem, hogy behozta neki és törvényes utódainak a — *klotürt*.

Ilyen sajátságosak voltak néha a fejedelmek adományai!

Legjobban jártak a brahminok. Azok „bölcs fejedelem”-nek nevezték a császárt.

Ovidius.

1896. évi június hó 14-én a „Ládi” nevű erdőrezsben jótékonycélu millenniumi táncvigalmat rendeznek.

— **Mulatság.** A kereskedők és kereskedőifjak együletének nyári táncvigalma, — mint értesülünk — július hó 5-én lesz a Népkerthelyiségében. A rendezőség *Fischer* Ignác elnöke alatt megalakult s nagy tevékenységet fejt ki a mulatság sikere érdekében. A Népkerthelyisége ez alkalomra nagy díszet fog öltetni. Az érdeklődésből következtetve, mely a mulatság iránt város-szerte nyilvánul, e nyári mulatság egyike lesz a legsikerültebbeknek.

— **A városi adóügyi állásra** vonatkozólag egyik városi képviselőtől a következő sorokat vettük: Tekintetes szerkesztő úr! *Nagy Elek* városi adóügyi könyvelő a városnál rendszeresített adóhivatali főnöki állásra pártfogást kérő megkeresésében egy valótlan állítás foglaltatik, nevezetesen; hogy az általa eddig betöltött adóügyi könyvelői állás az új szervezés folytán megszüntetett. Ezen állítás a valóságnak meg nem felel s a szervezetben a megszüntetésről szó sincs. Az adóügyi könyvelői állás, melyet *Nagy Elek* most betölt, nem csak hogy meg nem szűnik az új szervezés folytán, sőt ez idő szerint ő még csak választás alá sem jön, amennyiben az 1890. június havában megejtett tisztújítás alkalmával ezen állásra élethossziglan lett megválasztva. Midőn ezen tisztán az igazság érdekében irt sorok szives közlését kérném, vagyok a tekintetes szerkesztő úrnak kész szolgája: *Egy városi képviselő.*

— **Processió.** A katolikus világnak legszebb s legnagyobb ünnepét, az Urnapját a minoriták templomában vasárnap ünneplik meg. Nagy pompával szentelik meg e napot a templomban, hol nagy zenés mise lesz s ha jó idő lesz, körmenetet is tartanak az oltári szentséggel.

— **Táncvigalom.** A miskolci ev. ref. felsőbb leánynevelő intézet növendékei szerdán tartották meg szokásos tavaszi táncvigalmukat a Népkerthelyiségében. Az intézet növendékei d. u. 3 órakor vonultak ki a Népkerthbe, nagobbára abban a festői szépségű diszmagyar ruhában, melylyel a millenniumi ünnepélyek alkalmával oly nagy szenzációt keltek. Az ünnepies ruhába öltözött üde szépségű s serdülő leánykák gyönyörű felvonulását nagy közönség nézte végig. A Népkerthben *Radics* Lajos zenekara és a jelenlévő közönség, tüntető ovációval fogadták a serdülő rózsabimbókat. Csakhamar megkezdődött a táncz, melyet a hagyományos és csél-csap jó kedv, fesztelenség és vidámság olyannyira fokozott, hogy hajnalhasadáskor a fáradhatlan és jókedvű fiatalság még mindig erős kitartással járta a ropogós tánczokat. Az első négyest 120—140 pár tánczolta.

— **Két nejú ember.** Cseplák Sándor miskolci asztalosmester a házasság dolgában — úgy látszik — török hajlamokkal bír, mert egyszerre két feleséget, még pedig törvényes feleséget tartott. Az egyik *Knisko* Ilona, a ki Miskolcra lakik, a másik *Heinhausen* Margit, a ki Nyiregyházán székel. Mind a két asszonyt ügyes hazugsággal el tudta bolondítani. Folytonosan utazott Miskolcra Nyiregyházára, kevés idő múlva onnan vissza üzleti dolgokban. Egyszer azután rájöttek a turpisságára, a mi igen természetes; mert mind a két asszonynak föltűnt, hogy miért marad ő oly huzamos ideig egyik vagy másik helyen. A dolog következménye az lett, hogy eme regényes hajlamu férfit ellen mind a két asszony megindította a válópört. Cseplák Sándor úr tehát majd jó hüvös helyen fog álmélkodni a dupla családi boldogságról.

— **A piacról.** A város éléskamarájáról is érdemes lesz néhány betűcskét a papírra vetni. Hol reggelenként a házi asszonyok nagy csapata gyakorolja magát az alkudozás nemes művészetében, hol egy rakáson van vajjal a retek, muskátli-virággal a szek-

fügomba, fiatal és pergő nyelvű kofával az élemedett és még pergőbb nyelvű kofa: im e nemzetközi területen történt tegnap valami. Az egyik sarkon két falusi asszony ült. Vajat és tejfelt árult mindakettő. Méltóságosan s hivatalos személyre valló komolysággal közeledik feléjük a helypénzszedő. A két asszony ügyet se vet reá; csak nézik az előttük nyüzsgő tömeget s egy szalmaszállal néha kipiszkálják a tejeles köcsögbe csapódott pókocskákat. A helypénzszedő megáll előttük s a tenyeréből kecsesen kínálja a helypénzjegyet.

— No!...

Semmi hang a megszólításra. A két asszony rá néz a hivatali személyre s nagyot ásít. Az pedig nem fukarkodik a szóval.

— Helypénzt kell fizetni itt hé, nem adjuk itt ingyen még a lélekzetvételt se. hallják!

Az egyik asszony oda inti magához erre a haragba boruló urat s a másik asszonyra mutatva ezeket sugja a fülébe:

— Hangosabban beszéljen neki, mert a szegény ott süket ám.

Aztán leült a helyére nagy nyugodtan. A másik asszony erre felugrik s a hivatalos személy fejét átnyalábolva ezt kérdi:

— Mit beszélt én rólam az a — néma?

Erre a helypénzszedő mindakettővel szemben állva így vágja ki a szentenciát:

— Mivelhogy kentek közül az egyik csak siket, a másik pedig csak néma s egyikök sem siketnéma, a fél bizonyíték kutyát se érvén, a helypénzt ki muszáj szurkolni.

Kiszurkolták.

— **A jegyzői vizsgák szigorítása.** A belügyminisztertől a napokban érkezett vármegyénk alispánjához a körrendelet, mely a jegyzői vizsgák szigorításáról szól. A jegyzői vizsgatárgyak közé a belügyminiszter felvételt rendelte a házassági jog, a gyermekek vallásáról, továbbá az állami anyakönyvekről szóló törvénycikkeken kívül, az izraelita vallásról szóló és a vallás szabad gyakorlatáról szóló megnevezett törvénycikkeket is. Elrendelte továbbá a belügyminiszter, hogy a jegyzőjelöltek az állami anyakönyvvezetéssel járó teendők írásbeli részéből is megvizsgáltassanak. Az írásbeli feladvány ezen tárgya iránt az anyakönyvi felügyelő tesz javaslatot.

— **Iparos-ifjak vigalma.** A miskolci ipar-testület védnöksége alatt levő „Iparos ifjusági önképző-, olvasó- és közművelődési egyesület” e folyó 1896. évi július hó 4-én a lövölde-népkerth helyiségében, saját pénztára javára, zártkörű tavaszi táncvigalmat rendez. Pénztárnyitás d. u. 6 órakor. A vigalom kezdete 8 órakor. Jegyek előre válthatók: Pflieger J. Ferencz, Prokob Antal és Kovács János urak üzletében. A vigalom estélyén pedig a pénztárnál. Belépti díj: Családjegy 3 személyre 1 frt 50 kr. Személyjegy 50 kr. Felülfizetések köszönettel fogadtnak s hirlapilag lesznek nyugtázva. Rendező bizottság. Elnökség: Prokob Antal elnök, Szlavkovszky Imre alelnök, Bednarszik Antal ifj. alelnök, Kiffer József pénztárnok, Regula Gyula ellenőr, Kerek Károly ellenőr, Vidor Ernő jegyző. Tánczrendezők: Kecskés Károly, Strausz József. Vendégfogadók: Balajthy János, Balogh József, Dienes Károly, Dudás István, Hudy Ferencz, Jeszenszky Sámuel, Kiss Ferencz, Kopacsko József, Kopnyik Gyula, Liksay József, Liksay László, Láncoz Dániel, Mathiasz Ernő, Pollák Gyula, Polatsek Lajos, Rosenthal József, Szlavkovszky Géza, Szepesik Lajos, Timesina Imre, Varga Pál.

— **Nyilik az akác!** Az egyszerű, a háladatos fa, mely legtöbbször dacol az ősz pusztító viharai s társai között a legutólsóul adja oda lombkoronája díszét, immár virágzásba kezdett. Lassan fejlődött, de a hirtelen meleg hamar nyílásra hozta. A fű tős fehér virágokat hímálja a fuvalom s bódító illatuk telíti a levegőt. Ahol az utcák két során akácfa áll, az a rész egy kis földi paradicsom most. Vándor méhek zsongva

szállnak a lombok között, kiszívják a himport a virágok kelyhiből, viszik magukkal az édes terhet. Gyerekek, kisebbek, nagyobbak, lebzselnek a fák alatt, felkuszna reájuk, tépik a virágot, kellemetes gyerekcsemege az nagyon! Az akácok csendesen ingatják a fejüket, örülnek a napnak, a langyos levegőnek s virágaikat szeliden hullatják az alattuk járkáló megsalt szívű szerelmesre, mintegy vigasztalják, hogy kétszer is nyíl az akácfa virága . . .

— **Miskolczon nyáron.** Még néhány nap ide, még néhány nap oda és beköszönt a szalmaidény: a szalmaözvegyek, szalmakalapok és szalmagavallérok korszaka. Pán ur, erdők mitologiai nagy bérleje, ha nyugodtan akar furulyázni, évnegyed lakást vesz ki a városban, mert az erdők homályát, a berkek poézisát lefoglalta magának a civilizáció. A csörgedező patakoknál napernyős, sárgaczipős, selyem-bluzos villik opera-áriákat énekelnek, vagy szamócazás közben divatról, turfról, szalonbotrányokról, hozományról és más egyéb ilyen hiváságos dolgokról beszélgetnek a modern Pánokkal, akik a furulyát elfelejtették a tizenkét gigerli-öltözék, félezer nyakkendő és több tucat kalap közé pakolni. Mert az élelmes vállalkozók pompás üzletet csinálnak a szent természettel. Titkos barlangok torkában svehati sört csapolnak, tengerszemeknél bogrács-gulyás készílik francia szakácskönyv után, lovagvárak czintermében czipősubiaczkolók és piperekereskedők fogják el a turistákat, a kunyhókban nem a szerelem, nem is a szegény juhászlegény, hanem „Nanákat” és „Félszűzeket” áruló antikvárius lakik, a csónakok oldala Csillag Anna, Kalodont, Van Hutent Cacao reklámokkal van tele ragasztva, a viszhang pedig, melynek sikerült voltáért a két fixizetési Echo felelős, külön megrendelésre akár száztizenhétszer is visszaveri a hangot és ráadásul még eléneklie a Trarara bumdiét. De hát miért is venné zokon a nagyérdemű nyaraló közönség, hogy a természetet im meghamisítják, hiszen már hozzászokhatott ehhez is, mint a műborhoz és a műszép-hölgyekhez, akiket elsőrangú párisi és budapesti czégek jutányosan szerelnek fel elragadó bajakkal. Vagy talán volna abban valami különösen meglepő, ha valaki leleplezné Ős Budavárának szenzációit. Ugyan ki csodálkoznék azon, ha nyolcz napig alvó fakirról küldne, hogy azelőtt Gelb Náthánnak hívták, de az ószerés üzlet pangása miatt most szundikalással keresi meg kalácsát és a bifstekjét. Ha a danse du ventre-tel koketirozó kisasszonyok azelőtt kaszírnök lettek volna is Füzes-Gyarmaton, vagy Városlődön, mit változtat az a lelkes fiatalság illuzióján. A poeta urak azt állítják verses közleményeikben, hogy május az ábrándok, a szerelem, a virágfakadás és a tiszta boldogság hónapja. Igy dalolnak-e majd akkor is, ha túllévén a sóhajtozás és a tavaszi vágyak periódusán, megtudják, hogy a tündér görcsöket kap egy izlésesen diszitett kalap miatt, állandó migrénben szenved, míg a nyári toilettjei el nem készülnek és ha a Tátrába, vagy a Balaton mellé nem mehet, a lovagias orvos kijelenti a férjnek, hogy ő nagysága életéért hitestársát teszi felelőssé isten és az emberek előtt. Igaz ugyan, hogy a virágfakadás hónapjában vagyunk, miután a fa hatósági engedély és adózási kötelezettség nélkül virágozhat. Ám az illatát elfojtja a naftalinszag. Minden művelt család szobáiban érezhető most a naftalin, mivelhogy művelt család lehozhatja most a padlásról az úti bőröndjeit, melyeknek oldalaihoz minél több fürdőállomás vignettája ragad, annál nobilisabbak. Még néhány nap ide, néhány nap oda és az esti korzó olyan lesz, mint a parvenu élet-története, gyanusan vegyes. A paloták és uriházak ablakain lebozsájtják a redőnyöket és augusztus végeig abban a lakásban senki sem kap görcsöket. És kezdi ontani a posta a „Gruss aus Gleichenberg”, „Erinnerung an Karlsbad”, „Tátrafüredi emlék” és egyéb képes kártyákat, melyeken hihetetlen meny-

ségű csókot utalványoznak ki levelezőlapilag: a bánatos szalmaözvegynek. A száz és egynehány mérföldről többmilliószor csókolt és ölelt bánatos szalmaözvegy pedig akkorára már átalakult modern Lohengrinné. A meg-savanyodott hangulatu takarmány-vigéczek is hódító gavallérokka vedlenek, akik igaz bohémkőnyelműséggel ujrázák meg a legénykori kalandokat

Pupi.

— **A hova nem kell bélyeg.** Erdekes rendelet érkezett le az alispáni hivatalhoz a belügyminiszterimből. A belügyminiszter leiratában a felmerült kétségek eloszlására ismétli a p. ü. miniszter rendeletét, a mely szerint az 1894. XXXII. és 1895. XLIII. t.-cz. valamint a különböző miniszteri rendeletek értelmében létrejött egységekről, ill. ezek megváltoztatásáról a kir. járásbíró, polgármester és főszolgabíró által felvett jegyzőkönyvek, a kir. közjegyző előtt felvett közokiratok, továbbá ezek hiteles másolatai s azok a beadványok, melyek a 7. életévüket túlhaladt, de a 18. életévüket még el nem ért gyermekeknek szülőik vallására leendő átterhetése végett a gyámhatósághoz intézettek, s ezen beadványok mellékletei s az e tárgyban felvett jegyzőkönyvek bélyegmentesek.

— **Megay czukrászdájában kapható Merisette kitűnő üdítő ital** 1 adag 12 kr., valamint nagy választékban a legfinomabb bonbonok.

— **Málnaszörp, borkósav, citromsav, szódabikarbona, salicylsav, rovarporok,** molyellenes szerek, szivacsok haphatók legolcsóbban Szabó Béla droguériájában Miskolczon. A kitűnő, rövid időn híressé lett puritas mosdó szappan csakis itt kapható. Darabja 35 kr., 3 drb 1 fit.

Mindent tudnak.

A „Korona”-vendéglő egyik törzsasztala mellett egy éppen befejezett bünpörről folyt a társalgás és e közben elismerő módon nyilatkoztak a törvényszéki laptudósítások életrealitásáról.

Igen, azok találékony emberek, jegyzé meg Nagy Kleofás lakatosmester, „daczára, hogy a nyilvánosság kizárásával tárgyalták a pört, mégis annak lefolyásáról híven beszámoltak a lapokban!”

— Igen, uraim, jegyzé meg Kecskési Szerváczius szabómester erről én is elmondhatok egy érdekes esetet, mely rajtam megesett. Nekem is volt valaha dolgom a törvényszékel; ma már beszélhetek róla, akkor fájt, sok fejtörésembe került a dolog. Mindenekelőtt módnélkül tartottam attól, hogy nevem az ujságokba kerül s hogy e miatt összes ösmerősöm kigunyol. Megérkezett a rettegett nap. De képzeljék örömet, mikor észrevettem, hogy a tárgyaláson — a hatósági személyeken s a pörben érdekelteken kívül — senki sem volt jelen, az egész hallgatósági hely üres volt. A tárgyalás gyorsan folyt s örömben még meg is köszöntem az enyhe büntetést. Egy, kettő, három s kint voltam a törvényszéki épületből és aztán betértem egy vendéglőbe egy korsó sörre. Asztalom mellett egy igen tisztességes kinézésű úr ült, kivel társalogni kezdtem, mert szükségét éreztem annak, hogy több órai rettegés után kiöntsem szíveimet. Igy elbeszéltem neki mindazt, a mi odaát a törvényszéki épületben történt s milyen nagyon örvendek, hogy hirlaptudósító nem volt ott.

„Hát” olyan érdekes volt a tárgyalás? — kérdezé az úr.

„Nos”, választotam „olyforma volt, mint a milyeneknek a humorisztikus törvényszéki tárgyalásokat szokták leírni az ujságokban, noha az én részemre épenséggel nem volt humorisztikus. A dolog tudniillik úgy történt, hogy hat verklis páholtam el.”

„Hat verklis?” kérdé az úr meglepetve.

„Hogyan jött Ön ahhoz?”

— „Na az különös eset volt.” Mondám és elbeszéltem az egészet, holmi keresztelő volt nálam és egy jóbarátom oly haszonta-

lan volt, hogy hat verklis küldött a nyakamra, akik pokoli zajt csaptak és ráadásul még fizetést is követeltek. Az eset úgy látszik, érdekes, s én elmondtam még, hogy a rendőrséghez futottam segítségért, hogy a verklisek a közönség nagy nevetése közben követtek s utcai botrányt csináltak, szóval az egész esetet elejétől végig. „De hál’ Istennek!” fejezem be elbeszélésemet, „csak 25 frt pénzbírságra ítélték!”

— Nos — jegyzé meg szeretetreméltó szomszédom „hiszen akkor gratulálni lehet! Bemutattam magamat „Kecskési Szerváczius szabómester vagyok” s miután kezet szorítottunk, távoztam. Boldog voltam, hogy a tárgyaláson nem volt jelen hirlaptudósító s így ez eset nem kerül nyilvánosságra.

. . . De képzeljék, uraim meglepetésemet, midőn másnap reggel töviről-hegyire leírva találok az esetet az ujságban! És a mi legfurcsább volt, oly körülmények is voltak említve, a melyeket egyedül csak én tudhattam. Ah! most tértem csak észre.

Az az ur, kinek tegnap elbeszéltem az egészet! De hogy is lehettem olyan tökkel ütött! Abban az örömben, hogy menekültem a riporterektől, magam szolgáltatam ki magamat ilyennek. Feleségemnek persze nem árultam el ostobaságomat, hanem hitetlenül rázván fejemet, mondtam: Lám, lám, ezek a hirlapírók mindent tudnak!”

TANÜGY.

— **Evzáró ünnep.** A miskolczi ev. ref. főgymnásiumi „Kazinczy-önképzőkör f. hó 7 éa az avasi templomban tartandó évzáró ünnepének sorrendje. Kazinczy-hymnusz. Éneklie az ifjusági énekkar. 1. Oda Kazinczyhoz. Szász Károlytól. Szavalja Porcs Kálmán. 2. Titkári jelentés. Tartja Czövekh Károly. 3. Haldokló mellett. Tompa Mihálytól. Szavalja Mocsáry Lajos. 4. Szállító levél (monolog). Szalóczy Lászlótól. Előadja Stiller Jenő. 5. Ikarus. Tompa Mihálytól. Szavalja Nagy Ferencz. 6. Furesa álom. Julius Brutustól. Szavalja Teitelbaum Mór. 7. Salamon átka. Szász Károlytól. Szavalja Grünwald Dezső. 8. Inggomb (monolog) Tewre-wk Istvántól. Előadja Csima Emil Csata előtt. Éneklie az ifjusági énekkar. A pályamunkák bírálatának felolvasása és a pályadíjak kiosztása: Hajós-dal. Éneklie az ifjusági énekkar. 1. Bankár. Ábranyi Emiltől. Szavalja Prokob Béla. 2. A tolvaj (monolog). Gabanyi Árpadtól. Előadja Krémer Ármán. 3. Vég tárgyalás. Erdélyi Zoltántól. Szavalja Szeremley Emil. 4. Simon Julit. Kiss Józseftől. Szavalja Grünfeld József. 5. Huzassági ajánlat. Gárdonyi Gézáttól. Előadja Czövekh Károly. Népdalegyveleg. Éneklie az ifjusági énekkar. A szavalati díjak kiosztása.

— **Tanügy.** Az evzáró vizsgálatok a helybeli kir. kath. gymnasiumban a következő sorrendben fognak megtartatni: Junius 13. hittan I—IV. osztályban. Junius 15. énekés tornavizsgát I—IV. oszt. d. u. 4 órakor a zárdatéren. Junius 16. délelőtt írásbeli, délután szóbeli magánvizsgálatok. Junius 18. magyar, latin, földrajz I. B. magyar, történet III. Junius 19. természetrajz, algebra, rajzoló mértan IV. — Magyar, latin, földrajz I. A. — földrajz, magyar, latin II. — fizikai földrajz, számtan, rajzoló mértan III. osztályban. Junius 20. számtan, rajzoló mértan I. B. — latin, történet I—IV. — gyorsírás III—IV. d. e. 10 órakor. Junius 22. számtan, rajzoló mértan I. A. — német, latin III. osztályban. Junius 23. számtan, rajzoló mértan II. — német, magyar IV. osztályban. Junius 24. Szent gyónás és áldozás. Junius 29. Te Deum d. e. 8 órakor. A vizsgálatok mindig 8 órakor tartatnak s csak ha délelőtt be nem fejeztetnének, tartatnak délután is. A szülőket s általán a tanügy iránt érdeklődőket vizsgálatainkra, melyek nyilvánosak, tisztelettel meghívjuk, különösen is felhívjuk a t. szülőket, hatóságok és általán a közönség figyelmét torua-

vizsgálatunkra és az ezzel egybekötött tornaversenyre. Miskolcz, 1896. május hó 28. *Polgár György*, kir. gymn. igazgató.

— **Iskolai vizsgák.** A tiszáninneri ev. ref. egyházkerület miskolczi felsőbb leánynevelő intézetében és az ezzel kapcsolatos elemi, előkészítő osztályokban az 1895/6-dik iskolai évet bezáró vizsgálatok a következő rendben tartatnak: Junius 14-dikén az ének- és zenevizsga; még pedig délelőtt 10 órakor a kezdők mutatják be a zongora és czimbalom-órákon tett haladásukat; délután 3 órakor a növendékek énekkarának és a haladóknak zongoravizsgálata. Junius 15-dikén délelőtt az elemi, előkészítő 1. 2. osztályok, junius 16-dikán egész nap az elemi 3. 4. osztályok vizsgálata. Junius 17-dikén egész nap az I. felső osztály, 18-dikán e. n. a II. f. o., 19-dikén e. n. a III. f. o., 20-dikén e. n. a IV. felső osztály vizsgálata. A vizsgák mindennap az intézet nagy termében tartatnak; délelőtt 9 órakor, délután fél 3 órakor kezdődnek. A kézimunka-kiállítás a 4. számú tanteremben lesz. A szabadkézi rajzok minden osztály vizsgálata napján albumszerű kötésben mutattnak be. Ezekre a napokra a szülőket, gyámokat s a nevelésügy barátait, az intézet előjárósága nevében tisztelettel meghívom. Miskolcz, 1896. június 1. *Tóth Pál*, igazgató

— **Zárünnepély.** A tiszáninneri ev. ref. egyházkerület miskolczi felsőbb leánynevelő intézetében az ének- és zenevizsga f. hó 14-én lesz az intézet nagytermében. Az összhangzatos ének- és zenevizsga sorrendje a következő: 1. LXV. zsoltár. Hymnus, Kölcsey Ferencztől. Három hangon éneklő a növendékek énekkara. Bánk-Bán, nyitány. Zongorán előadják *Tóth Erzsike* 4. osztályú növendék és *Kahle Wilt Janka* urnő. Szavalat. Előadja *Soltész Irma* 4. oszt. növendék. Hymnus. Repülj fecském. Czimbalmon előadja *Kovács Juliska* 4. osztályú növendék. Magyar rhapsodia. Székelytől. Zongorán előadja *Knoblauch Margit* 4. oszt. növendék. 2. Honfi fohász. Három hangon éneklő a növendékek énekkara. Szavalat előadja *Mahr Gizella* 4. oszt. növendék. Nyitány. Dopplertől. Zongorán előadják *Kardos Margit* 4. oszt. növendék és *Williger Tullia* kisasszony. Vadászdal. Kerntől. Zongorán előadja *Bordács Ilonka* 4. oszt. növendék. Cserebogár, Ha madárka száll az ágon dalokat czimbalmon előadja *Prázay Margit* 3. oszt. növendék. 3. Óh kereslek. Choral. Három hangon éneklő a növendékek énekkara. Szavalat. Előadja *Fekete Jolán* 4. oszt. növendék. Szavalat. Előadja *Kardos Margit* 4. oszt. növendék. Impromptu. Schubertől. Zongorán előadja *Hámos Katalin* 4. oszt. növendék. 4. Néphymnus. Régi dal. Tinódi Sebestyéntől. Éneklő a növendékek énekkara. Szavalat. Előadja *Nagy Erzsike* 4. oszt. növendék. Szavalat. Előadja *Ragályi Ida* 4. oszt. növendék. Papageus. Behrtől. Zongorán előadja *Báthory Margit* 3. oszt. növendék. Madárdal. Kirchnertől. Zongorán előadja *Nagy Ilona* 3. oszt. növendék. 5. Nemzeti zászló. Hubertől. Előadja a növendékek énekkara. Szavalat. Előadja *Fodor Irma* 4. oszt. növendék. Szavalat. Előadja *Bordács Ilonka* 4. oszt. növendék. Magyar Ábránd. Székelytől. Zongorán előadja *Tóth Erzsike* 4. oszt. növendék. Dalok. Czimbalmon előadja *Prázay Janka* I. oszt. növendék. 6. Szent az érzet. Előadja a növendékek énekkara. Szavalat. Előadja *Rács Margit* 4. oszt. növendék. Éjli látogatás. Gyulay Páltól, melodráma. Előadják *Mahr Gizella* és *Knoblauch Margit* 4. oszt. növendékek. Dalok. Czimbalmon előadja *Móricz Erzsike* 2. oszt. növendék. 7. Népdalegyveleg. Összeállította és átírta *Ruttkay Menyhért*. Éneklő a növendékek énekkara. Szavalat. Előadja *Molnár Sarolta* 4. oszt. növendék. Szavalat. Előadja *Konkoly Ilona* 4. oszt. növendék. Népdalok. Czimbalmon előadja *Kovács Juliska* 4. oszt. növendék. Nászinduló. Mendelssohntól. Zongorán előadják *Búza Margit*

3. oszt. növendék és *Kahle Wilt Janka* urnő. Szózat. Éneklő a növendékek.

— **Vizsgák.** A miskolczi érseki róm. kath. felsőbb leánynevelő-intézetben 1895/96. évi nyilvános záróvizsgálatok a következő sorrendben tartatnak. I. A népiskolában: Junius 9-én délelőtt 8 órakor az I. osztályban, 10-én a II., 11-én a III., 12-én a IV., 13-án az V—VI. osztályokban. II. A nevelő-intézet felsőbb osztályaiban: Junius 15-én délelőtt 9 órakor az I—II. előkészítő osztályokban, 16-án 8 órakor a III—IV. előkészítő oszt. 17-én az I. felsőbb osztályban, 18-án a II., 19-én a III., 22-én a IV. osztályokban. A felsőbb osztályok ének- és zenevizsgálata junius 22-én délután 3 órakor veszi kezdetét. Az ünnepélyes hálaadó istentisztelet „Te Deum”, mely után a bizonyítványok kiosztása leend, 23-án reggel 8 órakor fog megtartatni.

— **Ének- és zenevizsga.** A miskolczi érseki r. k. felsőbb leánynevelő-intézet osztályaiban 1896. évi június hó 22-én délután 3 órakor fog megtartatni az ének- és zenevizsgát, melynek sorrendje így hangzik: 1. Csárdás, Brisslertől két zongorán előadják: Escher Mária, Wirtzfeld Margit, Gercser Irén, Suba Jenny. 2. Jézus szt. szíve, előadja: a növendékek énekkara. 3. Szavalat magyar nyelven, mondja: Répászky Etelka. 4. Faust, Crugtól, hat kézre előadják: Bauer Ella, Brucker Anna, Hrebenda Paula. 5. Andante, Köhlerlertől, négy kézre előadják: Rajzinger Jolán, Mühlhoff Mariska. 6. Szavalat magyar nyelven, mondja Darvas Jolán. 7. Magyar tánczok, C. Chovántól, négy kézre előadják: Escher Marsika, Csizék Ilona. 8. Egyveleg magyar népdalokból, előadja: a növendékek énekkara. 9. Berceus, Behrtől, négy kézre előadják: Schridde Bella, Wirtzfeld Margit. 10. Szavalat német nyelven, mondja: Soltész Margit. 11. Népdalok, czimbalmon előadja: Kócs Anna. 12. Moderató, Krugtól, négy kézre előadják: Weinberger Ilona, Szlaninka Ilona. 13. Szavalat francia nyelven, mondja: Draveczky Mariska. 14. Rondo-Allegro, Mohrtól, nyolcz kézre előadják: Suba Jenny, Lehoczky Róza, Veress Irma, Escher Mariska. 15. Keringő, Streabbogtól, négy kézre előadják: Weinberger Irma és Ida. 16. Szózat, előadja: a növendékek énekkara. 17. Szavalat magyar nyelven, mondja Winter Adél. 18. Mazurka, Streabbogtól, négy kézre előadják: Dicső Olga és Grúsz Ilona. 19. Népdalok, czimbalmon előadja: Darvas Jolán. 20. Monológ, mondja: Székely Mariska. 21. Magyar dalok, előadja: a növendékek énekkara. 22. Szavalat magyar nyelven: mondja: Wirtzfeld Margit. 23. Polka, Kramertől, hat kézre előadják: Csorba Ilona, Szlaninka Ilona, Lehoczky Róza. 24. Tréfás párbeszéd, mondják: Czelláth Melinda, Teper Anna, Raisz Nóra, Szulovinyi Anna, Klein Margit, Sajher Róza. 25. Galopp, Henestől, négy kézre előadják: Gercser Irén, Wirtzfeld Margit. 26. Szavalat német nyelven, mondja: Siess Jenny. 27. Zenetréfa, gyermekhangszerekkel, előadják: Soltész Anna, Prohászka Ilona, Weisz Ella, Zohány Margit, Ambrózy Teréz, Pfliegler Juliska, Pajtás Albina, Hradil Margit és Etelka, Plank Anna, Policsek Mária, Czirják Margit, Schvank Berta, Zsamba Etelka. 28. Reverie, Neldytől, zongora- és harmoniumon előadják: Veress Irma, Escher Mariska. 29. A vakáció, előadja: a növendékek énekkara. 30. Záróbeszéd, mondja: Gedeon Boróka.

— **Vizsgai értesítés.** A miskolczi ev. ref. iskolaszék az elemi fiú- és leányiskolákban az 1895—96-ik tanévet bezáró vizsgálatok idejét és sorrendjét következőleg állapította meg: Junius 15-én a palóczy-utcai elemi leányiskola I. II. osztályának junius 16-án, a III. és IV. osztályának vizsgálata leend két küldöttség előtt, saját helyiségében. Junius 19-én a központi fiúiskola négy osztályának vizsgálata fog megtartatni négy küldöttség előtt, saját helyiségében. Junius 20-án a szirma-utcai, posta-utcai, sörház-utcai és

fillér-egyleti iskolák vizsgálata leend külön-külön küldöttség előtt, saját helyiségeikben. Junius 21-én az avasi templomban d. e. a sörház-utcai, d. u. a fillér-egyleti; a kossuth-utcai új-templomban d. e. a posta-, d. u. a szirma-utcai iskolák vizsgálata fog megtartatni. Küldöttségi tagok a vizsgákra: Junius 15-én a palóczy-utcai elemi leányiskola I. II. osztályának vizsgálata: Tiszt. Csik Dániel, Fűry Lajos, tek. Porcs János, Szathmáry József és K. Pap László iskolaszéki tagok. Jun. 16-án a palóczy-utcai el. leányiskola III. IV. osztályának vizsgálata: Főtiszt. Mélt. Kun Bertalan, tiszt. Tóth Béla, Gaál Ferencz, tek. Kun Kálmán, L. Farkas Gusztáv és Görgey Márton iskolaszéki tagok. Junius 19-én a központi fiúisk. I. osztályának vizsgálata: Tiszt. Gaál Ferencz, tek. Kun Kálmán, dr. Szabó Gyula és K. Pap László iskolaszéki tagok. A központi fiúisk. II. osztályának vizsgálata: Tiszt. Tóth Béla, Tek. Veskóy Zs. Jenő, Rácz Jenő és Görgey Márton iskolaszéki tagok. A központi fiúisk. III. osztályának vizsgálata: Tiszt. Fűry Lajos, tek. Halmy Gyula, Karla Bertalan és Cseh István iskolaszéki tagok. A központi fiúisk. IV. osztályának vizsgálata: Főtiszt. Mélt. Kun Bertalan, tiszt. Csik Dániel, tek. Pataky Sándor, Imre András, Gálffy Ignác, V. Nagy János és Horváth László iskolasz. t. 20-án a szirma-utcai isk. vizsgálata: Főtiszt. Mélt. Kun Bertalan, tiszt. Csik Dániel, tek. Karla Bertalan, Rácz Jenő, Zsolczay Ferencz, Imre András és V. Nagy János isk. sz. tagok. A sörház-utcai isk. vizsgálata: Tiszt. Tóth Béla, tek. Halmy Gyula, Pataky Sándor, Miskolczi Pál és Veskóy Zs. Jenő iskolaszéki tagok. A posta-utcai isk. vizsgálata: Tiszt. Gaál Ferencz, tek. Gálffy Ignác, Csorba József, Cseh István, Horváth László, Görgey Márton és K. Pap László iskolaszéki tagok. A fillér-egylet isk. vizsgálata: Nagytiszt. Nagy Ignác, tiszt. Fűry Lajos, tek. Porcs János, L. Farkas Gusztáv, Tóth Pál és dr. Szabó Gyula iskolaszéki tagok.

IRODALOM

— **Millennáris diszgyűlések könyve.** Győr város irodalmilag is jelesül működő főjegyzője *Kiss Ferencz*, szövetségre lépve a győri *Pannonia* nyomdával, egy ép oly szép, mint örök időkre emlékeztető diszjú kiadására vállalkoztak. Az ezredéves ünnep alkalmából az ország minden törvényhatósága tartott diszgyűlést s ez alkalommal Magyarország legjelesebb szónokai dícsőítették a magyar hazát. E fényes szónoklatokat s általában a diszjulek magas szövegeket lefolyásának jegyzőkönyveit összegyűjtötték átadni emlékül a második ezredév generációinak: kétségtelenül helyes feladat. Erre vállalkozik *Kiss Ferencz* könyve, melynek szerkesztője a következő levelet intézte megénk főjegyzőjéhez: Igen tisztelt Kartárs ur! Hazánk ezeréves fennállásának ünneplésére az ország törvényhatóságai diszgyűléseket tartanak, melyek mindegyikén bizonyára az illető törvényhatóságok legkiválóbb szónokai méltatják a korszakalkotó esemény jelentőségét. Oly értékes szellemi kincs képződik így, melyet vétek volna szétszórtnak és elrejtve a levéltárban hagyni. Hazafias munkát vélek tehát teljesíteni, midőn a törvényhatóságok diszgyűléseinek lefolyását a hiteles jegyzőkönyvek alapján összegyűjtve, monografia-szerű összeállításban sajtó alá rendezni és azt egy vasos, diszesen kiállított kötetben kiadni vállalkozom. Ezen, minden anyagi érdek nélküli vállalkozásom azonban csak úgy vezethet a kívánt eredményre, ha abban igen tisztelt Kartársaim szives támogatására számíthatok. Tisztelettel az iránt kérem tehát igen tisztelt Kartárs urat, sziveskedjek a törvényhatóságunk diszgyűléséről felveendő jegyzőkönyv másolatát a tartandó összes beszédekkel együtt hozzám beküldeni, esetleg a fennforgó ne-

hézségekről értesíteni. Kartársi üdvözlettel maradván Győrött 1896. évi május hó. Kiss Ferencz, Győr, szab. kir. város főjegyzője.

Közgazdaság.

A vásár és gazdaközönségünk.

A városunkban legközelebb megtartott országos vásár — a közhangulat szerint — különösen a kereskedőkre nézve nem igen lehetett kedvező, mint mondják azért, mert — bár elég népes vala, kevés volt a vevő.

A mikor a sűrű vásárt látom, mindig az a példabeszéd jut eszembe, — mit a nép régtől fogva hangoztat — hogy a sűrű vásár a kereskedő számára ritka forintot hoz.

E példabeszéd sokszor igaznak bizonyul. Mit csinál az a temérdek nép a vásárban? — kérdezheti a szives olvasó. Erre könnyű a felelet annak, a ki megfigyeli a forgalmat, mert egyszerűen azt mondja, hogy lopja a napt.

A temérdek nép láttára akármely kalkulációnak gondot okozna annak kiszámítása, hogy mennyi néperőt pusztítanak el a mi vásáraink. Hány állóvizet, mocsárt, posványt, lápot lehetne azzal csatornába levezetni és ez által nagy területet termékeny szántó-földdélé átalakítani?!

Használ-e mégis a népnek a sűrű vásár? Én azt merem állítani, hogy nem; mert ha szép ökrét, lovát, búzáját stb. tömegesen viszi a vásárra, az illető kereskedő fitymálva kérdi az árát és potom árt ígér érte. A kereskedő — ha a vett árún túl akar adni — ismét olcsó árért kénytelen azt tenni, mert a nép ahhoz van szokva.

De nemcsak azért károsak a sűrű vásárok, hogy az árúk olcsóságát ez által elősegítik, hanem azért is, mert számtalan rosszra nyujtanak alkalmat. A korcsmározásokat, duhajkodásokat, kisebb lopásokat mikor lehet leginkább tapasztalni, mint vásárkor?

Nem egyszer hallja az ember, a komolyabb gondolkozású gazdától, hogy ha a vásárra megy és két napot ott időz, a búzaasztag — mely még fedetlen — esetleg beázik, a boglyákba rakott széna elromlik s miután tudja, hogy két naptól függ az egész esztendei szerencséje, otthon marad és végzi tovább dolgait, nem zavarja a vásárt.

Hányan vannak, kik egyáltalán semmit sem vásároltak, csak báméskodni mentek a vásárra, vajjon az ilyenek nem ellopták-e a napot? Ebből — megvallom — önként lehet következtetni arra, hogy a sűrű vásárok, henyenapok és a mi népünk szegénységének főokai közé tartoznak.

Az igaz, mint előbb is mondtam — hogy a kereskedő potom árért jut az áruhoz és így van azon egy kis haszna is, de vajjon haszon-e az a kis hasznocská mellett a nagy veszteség mellett, a mit a nép szenved? Valóban nem. Vannak olyan vármegyék, hol télen alig van valamire való vásár és éppen akkor megy ott legjobban a marhaeladás.

Vannak sokan, a kik a vásári mulatságokat a népre nézve nem tartják kárhözvándóknak, különösen azért, mert a különböző vidékek lakóinak gyakrabbi érintkezésében a művelődés, sokszor a hazafias érzelem terjedésének fontos eszközét látják. Nem tagadom, hogy sok igazság rejthetik ebben, mert sokat lát, hall, tapasztal a nép, de szerény véleményem szerint sokan ezen fontos eszközt nem hasznukra, hanem anyagi és erkölcsi hátrányukra használják fel.

Az emlírtetés legfontosabb és legnehezebb

foglalkozási ágának bátran mondhatjuk a földművelést s ha ettől a gyakori vásárok tartásával elvonjuk a népet, a napokra és hetekre eső mulasztásokért az összes közönség szenvedni fog, részint a termények drágasága, részint azok rosszasa miatt.

S így kívánatos volna, hogy ne menjenek tehát oly gyakran a mezei gazdák a gazdaságból a vásárokra, mert ez által a mezei gazdálkodás — mely anyai számtalan nehézséggel, viszontagsággal jár — csorbát fog szenvedni.

Felhívás.

A melegebb idő beálltával a közegészség megóvása érdekében felhivatik a város közönsége, hogy az udvarokról a szemét, gaz, hulladék és trágya haladék nélkül kihordassék, az udvar és ház környéke, az árnyékszék folytonosan tisztán tartassék ez utóbbi időközönként fertőtleníttessék.

Ezen felhívás a nyilvános tanintézetek és iskolákra is vonatkozik.

Különösen figyelmeztetnek a nyilvános helyek, fogadók, korcsmák, kávéházak, hentesek és műhelyek tulajdonosai, hogy a fenti rendelkezésnek pontosan eleget tegyenek.

A közegészség és köztisztaság érdekében kiadott ezen felhívásomnak mikénti végrehajtását a kapitányi hivatal közegeivel ébren és folytonosan ellenőriztetni fogom s a legesekélyebb mulasztást is szigorúan fogom megbüntetni.

Miskolcz, 1886. május hó 31-én.

Lukács, r.-főkapitány.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

Dr. Kontz Miklós.

Helyettes szerkesztő és lapkiadó:

Ruttkay Menyhért.

Gyógyszerész-gyakornoki állomás.

Egy 6 gimnásiumot végzett ifjút

gyakornokul

kedvező feltételek mellett elfogad

Balog József gyógyszerész,
a „magyar koronához“ Miskolczon.

285. és 398. sz.

k. v. 1896.

Arverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a miskolci kir. járásbíróság 1896. évi, 3789. és 5768. számú végzése következtében Dr. Lang Pál és Dr. Kürz Jakab ügyvéd által képviselt, Kinczler Regina miskolci és Deutsch Czili h.-csabai lakosok javára, Mendelovics Márton h.-csabai lakos ellen 2640 frt és 70 frt s jár. erejéig 1896. évi márczius hó 11-én és április 25-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján le- és felülfoglalt és 501 frtra becsült különféle házi butorok és felszerelvények, felesleges ruha- és fehéreneműek, mint ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a miskolci kir. b. bíróság 4826. és 6904/1896. sz. végzése folytán 2640 frt és 70 frt tőkekövetelés, ezeknek törvényes járuléka s jelen árverési költségek erejéig H.-Csabán, fő-utca 10. sz. a. alperes lakásán leendő eszközzésére **1896. évi június hó 9-ik napjának délelőtti 8¹/₂ órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adni.

Kelt Miskolczon, 1896. május 21.

Csesznok,
kir. bir. végrehajtó.

Borszéki borvíz

idei töltésű;

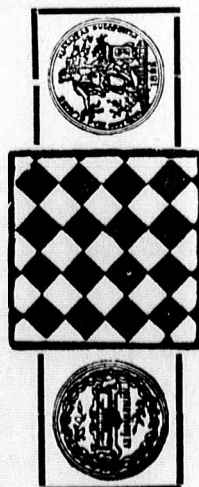
a szén-savas ásványvizek királya.

Ajánl

Máhr Károly és Bodnár Gyula

kizárólagos főraktáros,

mint a legegészségesebb ásványvizet több tekintélyes orvos urak által ajánlva; továbbá kapható minden előkelő fűszerüzletben, gyógytárban és vendéglőben.

Sartory Oscar

cement-technikus fiókja

Miskolczon, Buza-tér 24. sz.

Van szerencsém a n. é. közönséget értesíteni arról, hogy az építési évad kezdetével minden a cementiparba vágó munkákra jótállás mellett vállalkozom.

Továbbá ajánlom — csak a nálam kapható jó hírnevű

cementeket.

Valódi perlimoosi és oppelini

Portlandcement,

hordókban a 200 kilo és zsákokban a 100 kilo, Gr. Rooni lábatlani Roman-cement zsákokban a 80 kilo, hiteles súlymennyiségért kezeskedem.

Kiváló tisztelettel

Sartory Oscar

cement-technikus fiókja Buza-tér 24. szám.

Alólirottak bátorkodunk a nagyérdemű közönség figyelmét

a Chr. Weyrauch & Co.-féle gyorsan száradó és szagtalan

BORSZESZ PADLÓFÉNYMÁZRA

felhívni. — Ezen fénymáz a legjobb padlómaázoló szer, **gyorsan szárad, szagtalan, igen tartós és mosható is.** Kapható tisztán szín nélkül, továbbá sötét és világosabb színekben. 1 kilós üveg ára 1 frt 20 kr., 1/2 kilós üveg ára 60 kr.

Főraktár Miskolcz és vidékére

Weidlich Pál mag- és fűszerkereskedésében a „fekete kutyához“
MISKOLCZON.

Tisztelettel *Chr. Weyrauch & Co.*

HÖLGYEK RÉSZÉRE LEGUJABB!

Universál fűző.

Kitűnő derékformát képez és a halcsont eltörését lehetetlenné teszi.

III.	II.	I.	minőség
frt 2.50	3.50	4.50	

jó Drill *halcsontban*, szürke, drap és fehér kivitelben.

Kiszárolagos raktár Miskolczon

Kálnai Lipót üzletében.

Universál Corsetta-védőnk

minden nőnek lehetővé teszi, hogy tört fűzőjét javítás nélkül viselheti.

1 pár 50 kr-ért kapható minden jobb rövid- és divatárú-üzletben.

Nagyban a szabadalom tulajdonosainál:

Spitzer és Steiner Bécs,

VII., Siebensterngasse 16. a.

Könyvkötészet és díszműgyár:

Gedeon és Társa

Miskolcz.

Albumok és hódoló föliratok

a legfényesebb kivitelben.

Disz-, könyvtári, iskola-, iroda- és zenemű-kötések.

Ügyvédek és jegyzők számára törvénykönyvek erős kötése.

Fasciculusok és irománytartók.

Orvosok számára szolid vénkönyvek és block-ok készítése.

Mérnökök és építészek számára

térképek és tervrajzok fölhúzása simán és összehajthatóan.

Kereskedelmi könyvek a legpraktikusabb minták szerint.

Amateur- és liturgia-kötések.

Himzések izléses montirozása. — Disz- és kereskedelmi dobozok gyártása. — Arany- és ezüst fénynyomda. — Emlék-szalagaranyozás. — Étlap- és ujságtartók, kirakat és reclam-táblák készítése.

Gyors, pontos és olcsó kiszolgálát.

Gedeon és Társa

könyvnyomdájában

valamint

könyvkötészetében

egy-egy jó házól származott ifjú

tanulóul

felvétetik.

Tisztelt Uraim és Hölgyeim!

Nagyon meg lesznek elégedve, ha **fehérnemű** szükségletüket nálam szerzik be, mert oly tartós és szép formájú s mindamelllett bámulatos olcsó árak mellett fehérneműt sehol sem találhatnak.

- 1 fehér férfi-ing reá varrott színes francia pique mell, gallér és kézelő — frt 95 kr
- 1 fehér férfi-ing színes kreton mellell gallér és kézelő nélkül **legujabb** 1 frt 50 kr
- 1 színes ing angol oxfordból reá varrott gallér és kézelő 1 frt 30 kr
- 1 fehér férfi-ing III. minőségű sima reá varrott gallérral vagy a nélkül 1 frt 30 kr
- 1 fehér férfi-ing II. minőségű sima reá varrott gallérral vagy a nélkül 1 frt 50 kr
- 1 fehér férfi-ing I. minőségű sima reá varrott gallérral vagy a nélkül 1 frt 80 kr
- 1 színes férfi-ing francia cretonból redős mellell gallér és kézelő nélkül 2 frt 20 kr
- 1 fehér férfi-ing himzett vagy redős mellell **legujabb** 1 frt 30 kr
- 6 férfi szepesi vászonból készült alsó nadrág magyar vagy német szabásu 3 frt 50 kr
- 6 férfi francia cöperből készült alsó nadrág német vagy francia 5 frt — kr
- 6 férfi francia cöperből készült egész finom alsó nadrág német vagy francia 7 frt — kr
- 6 női ing szepesi vászonból készült csipkével 3 frt 50 kr
- 6 női ing szepesi vászonból készült himzés-sel 4 frt — kr
- 6 női ing hazai vászonból készült csipkével 5 frt 40 kr
- 6 női ing hazai vászonból készült himzés-sel 6 frt — kr
- női ingek díszesebbek darabonként 1 frt — krtól 4 frt 50 krig.
- női nadrágok darabonként 1 frt — krtól 2 frt 50 „
- női háló kabátok darabonként — frt 85 krtól 4 frt 50 „

Nagy raktárt tartok gyermek-fehérneműekben is.

Ezen felsorolt cikkek kirakatomban megtekinthetők. Vidéki megrendeléseket jobban mint ön-maga által választva küldök szét.

BRAUNFELD SÁNDOR

rőfös-, rövid- és divatárú-kereskedő

Széchenyi-uteza 96. sz.